

Terapia modyfikująca jąkanie

Charles Van Riper
(1905 - 1994)

Charles Van Riper - profesor w Kalamazoo w Stanach Zjednoczonych, w południowo-zachodniej części stanu Michigan. Osoba z zaburzoną od dzieciństwa płynnością mowy. Całe życie naukowe poświęcił problemowi jąkania. Jest autorem wielu książek i licznych artykułów dotyczących tego tematu.

Wskazywał na konieczność pracy
osób jakających się nad poznaniem
i zaakceptowaniem samego siebie,
co prowadzi do płynności,
choć pozornie nie wprost.

Charles Van Riper

Grupy czynników leżące u podstaw jąkania:

- 1) czynniki usposabiające do jąkania,
 - 2) czynniki wywołujące jąkanie,
 - 3) czynniki podtrzymujące jąkanie w świadomości jākającego się i jego najbliższym otoczeniu.
-
-

Stadia jąkania:.

- 1) stadium pasywne,
- 2) stadium tłumione,
- 3) stadium złożone.

„Nie jest istotne to, w jak płynny sposób będziesz mówił po terapii, ale to, w jak płynny sposób będziesz się jąkał, czyli jak będziesz potrafił radzić sobie z przypadkami własnego jękania”.

Charles Van Riper

Celem terapii modyfikującej jąkanie nie jest eliminacja tego zaburzenia, ale zmodyfikowanie go w stopniu, że staje się ono łagodniejsze i wiąże się z mniejszym wysiłkiem.

Fazy terapii – następujące po sobie:

- 1) identyfikacja,
- 2) odczulanie,
- 3) modyfikacja,
- 4) stabilizacja.

W fazie pierwszej jakający się i terapeuta identyfikują podstawowe objawy zaburzenia, zachowania wtórne oraz uczucia i postawy, które charakteryzują zaburzenie.

W fazie drugiej jękający się pracuje nad zredukowaniem strachu i niepokoju poprzez zamrożenie zachowań związanych z jękaniem, konfrontację z trudnymi dźwiękami, słowami i sytuacjami oraz poprzez tzw. *dobrowolne jękanie*.

W fazie trzeciej jaskający się uczy się *prostego jaskania*. Jest to dokonywane przez: zaniechanie, wycofanie i postawy przygotowawcze.

W fazie czwartej jakający się przygotowuje praktyczne zadania, tworzy sytuacje i wycofuje się z niepłynności automatycznie. Zmienia się jego własny obraz: od osoby, która jąka się → do osoby, która mówi płynnie w większości sytuacji i tylko czasami lekko jąka się.

„... i dla ciebie jest nadzieja,
mój przyjacielu.”

Charles Van Riper

